

עפ"ת 68972/06/23 - יניב הרינג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 68972-06-23 הרינג נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10157084954

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	יניב הרינג
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ערעור מיום 28.6.23 על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט לתעבורה בעכו (כב' השופטת יונת הברפלד-אברהם) מיום 14.5.23 בתיק 2467-06-22

פסק דין

1. ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופטת יונת הברפלד-אברהם) מיום 14.5.23 בתיק תת"ע 2467-06-22.
2. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בבית משפט השלום לתעבורה בעכו, בעבירה של שימוש או החזקת טלפון בעת שנהג ברכבו והרכב היה בתנועה, שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב) (1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, (להלן "תקנות התעבורה").
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 23.7.23 בשעה 10.03 בעיר שפרעם, בסמוך לחנות נעליים זאהי סליבא, נהג המערער ברכב כשהוא היה בתנועה, ובאותה עת אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.
4. בית משפט קמא לאחר ששמע את הראיות, בחן את המסמכים והתרשם מכלל העדויות, הגיע למסקנה כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר וכי המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אי לכך החליט להרשיע את המערער בעבירה המיוחסת לו.
5. בגזר הדין הוטל על המערער עונש פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש

ימים; פסילה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך 3 שנים וכן קנס בסך 2,000 ₪.

6. הערעור מופנה כנגד ההרשעה ולחילופין כנגד חומרת העונש.

7. בהכרעת הדין התייחס בית משפט קמא לתשתית הראייתית שעלתה בפניו ולכל טענות הצדדים.

8. בית המשפט לצורך הכרעת הדין צפה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר האוכף, ולאחר צפייה בסרטון קבע כי מקום בו ישב השוטר האוכף בתוך הניידת יש זווית ראייה מצוינת של הרכבים המגיעים מצד שמאל של הניידת וממשיכים בדרכם ישר. עוד קבע בית משפט קמא מצפיה בסרטון כי למרות מגן השמש, רואים מה קורה בתוך הרכב וכן יש מספיק זמן כי השוטר האוכף יבחין בביצוע העבירה בתוך הרכב.

9. בית משפט קמא התרשם מעדות השוטר האוכף ומצא אותה מהימנה. עוד העיר בית המשפט כי הדו"ח אותו רשם היה מפורט והתרשמות זו מקבלת משנה תוקף מצפיה בסרטון מצלמת הגוף.

10. בצד זאת, קבע בית משפט קמא כי נמצאה סתירה בעדותו של המערער אשר משפיעה על אי קבלת גרסתו בדבר אי ביצוע העבירה. בית משפט קמא ציין כי המערער טען תחילה כי יש לו דיבורית ברכב ואף הסביר כי לאור זאת מסר המערער "אני לא מחזיק סתם טלפון ביד בזמן נהיגה". אולם כשנדרש להראות בסרטון את הדיבורית אליה התייחס, ציין כי למעשה מדובר בדיבורית בלוטות' שאפשר לשמוע ולא לראות.

11. עוד הוסיף בית משפט קמא כי בנסיבות העניין העדיף את עדות השוטר האוכף על פניו זו של המערער ולכן הרשיע את המערער בביצוע העבירה נשוא כתב האישום. בית משפט לאחר ששמע טיעונים לעונש השית על המערער עונש הכולל פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

12. לאחר עיון בהכרעת הדין, גזר הדין, תיק בית משפט קמא וטענות הצדדים, מסקנתי היא כי דין הערעור, על שני חלקיו להידחות.

13. עניין לנו בערעור מובהק על קביעות שבעובדה ועל ממצאי מהימנות וראוי להביא בהקשר זה את דבריו המפורשים והברורים של בית המשפט קמא: **"עדותו של השוטר היתה רצופה, קוהרנטית ואמינה. הוא נתן תשובות ברורות לשאלות אותן נשאל וידע לתת הסברים גם לסוגיית המרחק בו עצר את הנאשם וגם לראייתו את ביצוע העבירה, עדותו מתקבלת עלי במלואה. הדו"ח אותו רשם היה מפורט ולא נתתי משקל לכך שלא נרשם צבע הטלפון, היות ורמת הפירוט בדו"ח, כן צפייה בסרטון ועדותו של השוטר, שכנעה אותי כי השוטר אכן ראה את הנאשם**

מבצע את העבירה בה הוא מואשם."

כידוע, ערכאת הערעור לא תתערב בקביעות עובדתיות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן, ועל כך קבע בית המשפט העליון כי: "**כלל ידוע הוא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, נוכח יתרונה של האחרונה בשל האפשרות להתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדויות**" (ע"פ 1244/17 גזאוי נ' מ"י, בפסקה 21 לפסק-הדין).

14. בית משפט קמא התרשם התרשמות בלתי אמצעית מהעדים שלפניו. עדותו של השוטר האוכף הותירה רושם מהימן, ובית המשפט אף ציין כי התיאור מפורט לגבי ביצוע העבירה, ואין בעובדה כי לא נרשם צבע הפלאפון בנסיבות ביצוע העבירה כל משקל בעניין זה. עוד הוסיף בית משפט קמא כי הצפייה בסרטון מצלמת הגוף מחזקת את עדותו של השוטר וכי לא קיים ספק כי השוטר יכול היה להבחין בעבירה בהתחשב בתנאי הדרך ומהירות הנסיעה, בית המשפט פירט את התרשמותו, הן מהסרטון והן מעדות השוטר.

15. **באשר לטענה כי לא בוצעה כל שיחה בטלפון**; המערער טען כי בית משפט קמא לא ייחס כל משקל לראיה שהוגשה על ידו נ/1 ו- נ/2 שלא נעשה כל שימוש בנייד במועד בו נרשם הדו"ח ובמועדים הסמוכים לרישום הדו"ח. טענה זו אין בה ממש מאחר ותקנה 28 ב' לתקנות התעבורה **לא נדרש שימוש בטלפון** וכי האיסור הגלום בתקנה **זו חל גם על החזקה גרידא ללא כל שימוש**, ואי לכך מוצגי הנתבע נ/1 ו- נ/2 אין בהם כדי לקבוע כי לא בוצעה העבירה ובית המשפט התייחס למוצגים אלו בהתאם.

16. האיסור, כאמור לעיל, הקבוע בסעיף 28 (ב)(1) האוסר על אחיזה בטלפון בזמן נהיגה, והאיסור שבתקנה 28 חל גם על שימוש אחר בטלפון החכם, לרבות שליחה או קריאה של מסרונים **ולא רק לשיחה**. המוצגים נ/1 ו-נ/2 יש בהן כדי להעיד כי לא בוצעה שיחה, אך אין בהם כדי לשלול אחיזה או שימוש אחר, משכך, בצדק דחה בית משפט קמא את טענת המערער בנדון.

17. **באשר לטענה בדבר העדר יכולת לזהות בתוך הרכב בשל קיומו של מגן שמש**; המערער העלה נקודה נוספת לפיה בית משפט קמא לא נתן משקל לעובדה כי על החלון - ממנו נטען כי השוטר ראה את העבירה - היה מגן שמש שלא מאפשר לראות מבחוץ את אשר קורה בתוך הרכב. גם טענה זו אין בה ממש. בית המשפט התייחס לנקודה זו בצורה מפורשת וקבע, כי מדובר במגן רשת ולא כיסה את כל החלון, ולמרות קיומו של מגן השמש רואים מה קורה בתוך הרכב (סעיף 7 להכרעת הדין) ובהמשך כעולה מהצפייה בסרטון בעת שהשוטר משוחח עם הנאשם, קבע כי ניתן לראות מבעד למגן השמש את אשר נמצא מעבר למגן השמש, וזאת בבירור, וכי המגן אינו חוסם וניתן לראות מה שקורה בתוך הרכב וגם ניתן לראות מהרכב עצמו מה קורה מחוץ לרכב. הדבר עולה הן מהסרטון והן מהתמונה אשר הציג המערער. גם לאחר צפייה בסרטון, התרשמתי כפי שהתרשם בית משפט קמא, שהסרטון מחזק

משמעותית את עדות השוטר האוכף, ואין כל מקום להתערב במסקנה זו.

18. עוד קבע בית משפט קמא ביחס לטענה זו כי הן על פי צפייה בסרטון והן על פי עדות השוטר ניתן היה להבחין בביצוע העבירה גם כאשר הותקן מגן השמש. בית המשפט לתעבורה ביסס את קביעותיו וממצאיו, על עדותו של השוטר האוכף, אשר רשם את דו"ח התנועה, לאחר שמצא כי מדובר בעדות מהימנה, המשקפות את המציאות לאשורה, ועולה בקשנה אחד עם הסרטון שהופק ממצלמות הגוף, משארשת את טענות השוטר האוכף ומחזקת אותה משמעותית.

19. **באשר לטענה כי לא צוינו בדו"ח תיאור הפלאפון**; טענה זו לא נטענה בצורה ממצה על ידי המערער. אך דומני כי היא באה בעקבות פסק הדין בעניין דביר רע"פ 6487-12 **צבי דביר נ' מדינת ישראל**, אשר בעקבותיו פרסמה משטרת ישראל ביום 16.12.14 הנחיית מדור תעבורה 27-14 שכותרתה: **"חובת השוטר באכיפת עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה"**. על פי ההנחיה, חלה חובה על השוטר שאוכף את העבירה, להסביר לנהג במה הוא מואשם, לבקש את תגובתו, ולרשום את התגובה במלואה. השוטר נדרש לרשום בין היתר, תיאור קצר של הטלפון, לרבות פרטים מזיהוי, צבע וגודל ככל שניתן בנסיבות העניין ולהציע לנהג למסור את מספר הטלפון כדי שירשם בדוח.

אין כל מחדל חקירתי, שכן האירוע גם מצולם במצלמת הגוף, ולא הייתה כל הכחשה כי ברשותו היה טלפון, המחלוקת הייתה מצומצמת אם אחז בו או עשה בו שימוש ולא הייתה טענה כי לא היה ברשותו טלפון. זאת ועוד, הנחיה זו בחלוף שנים מיום הוצאתה, כבר אינה ישימה נוכח הליכי האכיפה הרבים והמגוונים המבוססים לעתים קרובות על צילומים ולא אכיפה על ידי שוטר אוכף, ולכן לא ראיתי, כפי שעשה כן בית משפט קמא, לתת משקל לטענה זו.

20. במקרה דנן לא קיים כל חריג המצדיק התערבות בקביעות העובדתיות, או בממצאי המהימנות של בית משפט קמא מאחר וממצאי הערכאה הדיונים מבוססים על הראיות שהונחו בפניו, ועל יסוד עדות השוטר האוכף שהתחזקה משמעותית לאור הסרטון של מצלמות הגוף.

21. אינני מוצא כל ממש בטענות המערער ביחס להכרעת הדין ודין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

22. ביחס לערעור לעניין העונש, גם הוא נראה לי חסר כל בסיס.

23. העונש שהושת אינו חורג מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים שמצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

24. נסיבותיו של המערער נשקלו על ידי בית משפט קמא וקבע עונש, בהתחשב גם בעברו ובשאר

הנסיבות, ותקופת הפסילה שהוטלה עליו תקופת פסילה מידתית בהתחשב בכל הנסיבות.

25. משכך דין הערעור על גזר הדין להידחות.

26. אשר על כן דין הערעור על שני חלקיו להידחות.

במידה וניתן צו עיכוב ביצוע העונש, הצו בטל בזאת.

27. המזכירות תשלח עותק פסק הדין בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ג, 02 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.